

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Tomáše Kotrlíka
„Mezinárodní obchodní arbitráž“

Rigorózní práce se v komplexním pojetí věnuje tématu mezinárodní obchodní arbitráže, které je stále aktuální a stále přináší nové otázky. Autor se zaměřil na toto téma s cílem téma uceleně zpracovat, se zvláštním zaměřením na institucionální rozhodčí řízení a právní úpravu v rádech nejvýznamnějších mezinárodních rozhodčích soudů. Autor vychází ze své práce diplomové, která je však rozpracována a obohacena o obtížnější partie, zejména rozbor české úpravy mezinárodního rozhodčího řízení, obsažené v návrhu nového zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním, jakož i o úpravu určování rozhodného práva, kterého rozhodci použijí na spory s mezinárodním prvkem. Za největší přínos považují právě srovnávací pohled na jednotlivé otázky a instituty rozhodčího řízení.

Rigorózní práce je přehledná, je dobře logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává ze dvanácti kapitol, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem. K práci je připojen seznam literatury, jak české, tak zahraniční.

Po úvodní partii se ve druhé kapitole autor zabývá pojmem mezinárodní obchodní arbitráže a ve třetí kapitole její povahou. Čtvrtá kapitola stručně uvádí alternativní způsoby řešení sporů, pátá kapitola se věnuje druhům mezinárodní obchodní arbitráže. V souvislosti se „soukromými“ rozhodčími soudy zmiňuje autor usnesení Vrchního soudu v Praze čj. 12 Cmo 496/2008 z prosince 2009 (od s. 23 *passim*), toto rozhodnutí by mohl podrobně komentovat při ústní obhajobě: bylo někde publikováno? Šestá kapitola uvádí prameny právní úpravy, nutno ovšem připomenout, že OSŘ není ve vztahu k ZRŘ použitelný subsidiárně, jak autor uvádí na s. 32 (a shodně i na s. 102).

Sedmá kapitola podrobněji rozvádí předpoklady mezinárodní obchodní arbitráže, otázku arbitrability a náležitostí rozhodčí smlouvy. Jaký je názor autora na ustanovení § 36/1 ZRŘ a na jeho částečnou modifikaci v § 119/1 návrhu nového ZMPS (ke s. 35 a 101)? V souvislosti s otázkou litispendence by mne také zajímal názor autora na situaci, kdy bylo

zahájeno řízení před soudem a poté rozhodčí řízení (ke s. 45), kdy autor pouze cituje jiný názor, aniž uvádí své vlastní stanovisko. Osmá kapitola rozebírá otázky rozhodného práva, devátá se podrobně věnuje rozhodčím pravidlům a průběhu mezinárodní obchodní arbitráže.

Obecně je potřebné pozitivně hodnotit, že autor srovnává jednotlivá rozhodčí pravidla, to je velmi cenné zejména pro praxi, ale vlastně i pro teorii, protože srovnání odchylek, které nepochybně mezi jednotlivými Řády rozhodčích soudů existují, je dost zajímavé a lze z něj vyvozovat i širší závěry. Trochu mi vadí, že autor sice pečlivě sbírá a cituje názory řady autorů, zejména českých, ale sám se většinou nevyjadřuje, jistě si mohl udělat nějaký průzkum v praxi, jak to činí mí další studenti v rigorózním řízení. Zajímalo by mne, jaký má názor a co případně dalšího zjistil z literatury k užitečnosti a efektivitě tzv. *Terms of Reference*, jak tuto praxi zakotvuje Řád ICC (ke s. 83)? Dotaz ke s. 86: z čeho autor dovozuje, že vykonatelnosti nabývá rozhodčí nález současně s právní mocí na rozdíl od soudního rozhodnutí? Desátá kapitola stručně uvádí uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů, jedenáctá, nazvaná „Perspektiva do budoucna“, se zamýšlí nad návrhem nového ZMPS. Autor by mohl vysvětlit, proč bude ZRŘ nadále *lex specialis* k novému ZMPS (ke s. 101). Práce je završena Závěrem, v němž se autor obecně zamýšlí nad výhodami rozhodčího řízení ve srovnání s řízením soudním, závěrem velmi optimistickým.

Rigorózní práci hodnotím pozitivně, autor prokázal samostatnost myšlení, práce je napsána výborným právnickým jazykem, je to práce srovnávací a z tohoto hlediska velmi cenná.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Tomášovi Kotlíkovi přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 18.2.2010